

af Luxembourgs BNP), mens andre er imod en sådan opdeling. Det skal i den forbindelse også understreges, at Luxembourg i meget lang tid har offentliggjort to versioner af sit nationalregnskab, en national version, som tager hensyn til FISIM, og en fællesskabsversion, som viste et BNP, der var ca. 10-15 % lavere (alt efter hvilke data der var lagt til grund) end i den nationale version.

- For at vende tilbage til anvendelsen af BNP som indikator for internationale sammenligninger: hvis nationalindkomstbegrebet (som kommer tættere på den faktiske indkomstbegreb) blev anvendt i stedet for, ville der ikke være nogen fundamental ændring i situationen for Luxembourg, da dets nationalindkomst kun ville være en smule lavere end dets BNP.
- Kommissionen har imidlertid med interesse noteret sig det ærede parlamentsmedlems spørgsmål, som rører ved et grundlæggende problem vedrørende statistikker: Disse er baseret på standarder og konventioner, som gælder internationalt for alle lande, og de kan derfor ikke dække alle aspekter af det økonomisk og sociale liv i fuldt omfang.

(2002/C 40 E/173)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2008/01

af Renato Brunetta (PPE-DE) til Kommissionen

(6. juli 2001)

Om: Driftsmetoder i forbindelse med naturgasforsyningerne til hele det europæiske marked

Ifølge oplysningerne i Den Europæiske Investeringsbanks undersøgelse med titlen »The Western European Gas Market, 1996« vil det europæiske markeds afhængighed af fællesskabseksterne gaskilder stige fra 31 % i 1995 til 45 % i 2010.

Forsyningen med denne mængde kræver indgåelse af diversificerede langtidskontrakter for forsyningen samt optimal forvaltning og konstruktion af pipelines, der gør det muligt at transportere gassen til forbrugsmarkedene. Ved projekteringen af disse løsninger må driften af gastransportnettet betragtes som et strategisk problem, der skal tackles på højt plan.

Kan Kommissionen på baggrund af ovenstående oplyse, hvilke initiativer den har taget eller agter at tage for at sikre så pålidelige og sikre forsyninger med naturgas som muligt fra unionseksterne kilder (som vil blive i overtal), og navnlig hvilke organisatoriske metoder forsynings- og transportvirksomhederne agter at indføre for aktivt at imødegå problemet med mindskelse af følgerne af de alvorlige ulykker, der kan ske på naturgastransportanlæg, og problemet med forsyningsstop fra producentlandenes side?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(6. september 2001)

Fællesskabets naturgasbehov forventes at vokse i de kommende 10 år, samtidig med at intern EF-gasproduktion på mellem til lang sigt forventes at falde. Fællesskabets afhængighed af eksterne gaskilder forventes derfor at stige i de næste 20-30 år.

Det stigende behov for importeret gas bekræfter behovet for stærke politiske og fysiske forbindelser med eksterne leverandører og en diversificeret forsyning. Man identificerede centrale strategiske spørgsmål forbundet med sikring af Fællesskabets energiforsyning i Kommissionens grønbog »På vej mod en europæisk strategi for energiforsyningssikkerhed⁽¹⁾«, inklusive geopolitiske følger af den forventede afhængighed af en importforøgelse fra eksterne gasleverandører, f.eks. Alger og Rusland.

Det bør bemærkes, at leverancekontinuiteten fra det tidligere Sovjetunionen, senere Rusland, som er Fællesskabets vigtigste eksterne gasleverandør, har været eksemplarisk i de sidste 25 år, men styrket samarbejde, både teknisk og politisk, med eksterne leverandører er af gensidig strategisk interesse på langt sigt.

Den bedste metode til at reducere eller forvalte geopolitiske risici og at sikre forsyningssikkerhed for Europa bygger klart på fri handel; integrering af åbne markeder og nærmere samarbejde med eksterne leverandører og transitlande. En gensidig integrering og åbning af opstrøms- og nedstrømsmarkeder tiltrækker også kapital til de nødvendige investeringer i produktion og transportinfrastruktur.

På topmødet mellem EU og Rusland den 30. oktober 2000 i Paris blev man enige om at påbegynde en regelmæssig energidialog mellem Fællesskabet og Rusland med henblik på fremskridt, hvad angår definition af og ordninger vedrørende et EU-russisk energipartnerskab. Dets generelle mål er at forbedre energiforbindelserne, samtidig med at politikker vedrørende åbning og integrering af energimarkeder forfølges.

For at forbedre pålideligheden af energiforsyningen mellem Rusland og Fællesskabet identificerede den fælles erklæring fra Rusland-EU topmødet i Moskva den 17. maj 2001, at en vurdering af den eksisterende energitransportinfrastrukturs pålidelighed, var en prioritet.

Fællesskabets gasleverandører råder over en række instrumenter med henblik på at sikre forsynings-sikkerhed, hvis leveringerne afbrydes, inklusive underjordisk gasoplagring. Fællesskabets lagerkapacitet er steget betydeligt i de seneste år. Forsat diversificering af forsyninger, inklusive flydende naturgas, er også et centralt mål. Da Fællesskabet er omringet af ca. 80 % af verdens konstaterede gasreserver inden for en økonomisk distance, befinder det sig i en relativt komfortabel gasforsyningssituation og verdens gasreserver menes at være rigelige.

Man bør dog ikke undervurdere den interne gasproduktion. Kommissionen er for øjeblikket, i nært samarbejde med gasproducenter, ved at undersøge mulighederne for både intern og ekstern gasforsyning med henblik på at sikre fortsat gasforsyningssikkerhed og en hensigtsmæssig og stabil ramme, der tiltrækker investeringer i gassektoren.

Da Kommissionen erkender forsyningssikkerhedens strategiske vigtighed, anbefaler den i sit forslag om ændring af det eksisterende gasdirektiv for det indre marked ⁽¹⁾, at medlemsstaterne udpeger et organ, der skal overvåge forsyningssikkerhedsspørgsmål, navnlig forsynings/efterspørgselsbalancen på medlemsstaternes nationale markeder og den forventede efterspørgsel og tilgængelige forsyninger.

⁽¹⁾ KOM(2000) 769 endelig udg.

⁽²⁾ KOM(2001) 125 endelig udg.

(2002/C 40 E/174)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2013/01

af Joan Colom i Naval (PSE) til Kommissionen

(3. juli 2001)

Om: Støtte til oksekødssektoren efter BSE-krisen (bovin spongiform encefalopati)

Efter krisen inden for oksekødssektoren besluttede Kommissionen at godkende støtte til de skadelidte producenter. Imidlertid fik krisen ligeså store følger for sektorens øvrige erhvervsdrivende — herunder slagtere, kødtransportvirksomheder, kødleverandører og slagteripersonale, etc. —, som led store tab, der næsten fuldstændig har ruineret mange af disse virksomheder. Ud over dette for EU generelle problem gør det særlige forhold i Barcelona og den dertil tilhørende provins sig gældende, at den pågældende sektor hovedsageligt er koncentreret på lokale markeder, det drejer sig med andre ord om »små specialiserede virksomheder«, der udelukkende sælger okse- og fårekød, hvilket begrænser deres muligheder for at udvide omfanget af de varer, som de udbyder til salg (hvilket for øvrigt ikke ville være nogen løsning deres hjemmemarkeds særlige karakter taget i betragtning). De er derfor langt værre stillet end deres kolleger i det øvrige EU, da disse i mange tilfælde kan udvide varesortimentet på salgsstedet. Ifølge oplysninger fra